

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล สภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ กรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 470 คน ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมในการทำงานและความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ และการสร้างสมการทำนายความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

เพื่อความสะดวกในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่าง ๆ ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์แทนตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

AGE	แทน	อายุ
EDU	แทน	ระดับการศึกษา
EXP	แทน	ประสบการณ์ในการทำงาน
MSTAT	แทน	สถานภาพสมรส
ORG	แทน	สังกัด
PHY	แทน	สภาพแวดล้อมทางกายภาพ
RELA	แทน	สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธภาพ
SUPP	แทน	สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน

AUTO	แทน	สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความมีอิสระในการทำงาน
SELF	แทน	สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง
DEMO	แทน	สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านบรรยากาศแบบประชาธิปไตย
WORKENV	แทน	สภาพแวดล้อมในการทำงาน
SDLR	แทน	ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

สัญลักษณ์ทางสถิติ

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์
R^2 change	แทน	สัมประสิทธิ์การพยากรณ์ที่เปลี่ยนแปลงเมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ทีละตัว
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
b	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Beta	แทน	สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ (t) ที่ใช้ทดสอบความมีนัยสำคัญ
F	แทน	ค่าสถิติ เอฟ (F) ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
over all F	แทน	ค่าสถิติรวม F ที่แสดงนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
P	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญ

S.E. ₀	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ สัมประสิทธิ์ ถดถอย
S.E. _{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์
Y	แทน	คะแนนความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ พยาบาลประจำการที่ได้จากการทำนายในรูปแบบ คะแนนดิบ
Z	แทน	คะแนนความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ พยาบาลประจำการที่ได้จากการทำนายในรูปแบบ คะแนนมาตรฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพยาบาลประจำการ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา

ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพสมรส และสังกัด

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
20-24 ปี	55	11.91
25-29 ปี	140	30.30
30-34 ปี	119	25.76
35-39 ปี	78	16.88
40 ปีขึ้นไป	70	15.15
รวม	462	100.00
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	0.87
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	435	94.15
สูงกว่าปริญญาตรี	23	4.98
รวม	462	100.00
ประสบการณ์ในการทำงาน		
1-4 ปี	123	26.62
5-8 ปี	105	22.73
9-12 ปี	97	21.00
13-16 ปี	61	13.20
17 ปีขึ้นไป	76	16.45
รวม	462	100.00
สถานภาพสมรส		
โสด	374	81.04
คู่	81	17.44
หย่า	4	0.87
หม้าย	3	0.65
รวม	462	100.00

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของพยาบาลประจำการ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา
ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพสมรส และสังกัด (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สังกัด		
กระทรวงสาธารณสุข	55	11.90
กระทรวงกลาโหม	86	18.61
กระทรวงมหาดไทย	83	17.97
ทบวงมหาวิทยาลัย	91	19.70
กรุงเทพมหานคร	147	31.82
รวม	462	100

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลประจำการมีอายุ 25-29 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.30 และที่น้อยที่สุดคือ อายุระหว่าง 20-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.91 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 94.15 น้อยที่สุดคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 0.87 ในเรื่องของประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลประจำการมีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 1-4 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.62 และที่น้อยที่สุดคือ 13-16 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.20 พยาบาลประจำการมีสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.04 และที่น้อยที่สุดคือ หม้าย คิดเป็นร้อยละ 0.65 ส่วนในเรื่องสังกัด พบว่า กลุ่มตัวอย่างของพยาบาลประจำการจำนวนมากที่สุดอยู่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร คิดเป็น ร้อยละ 31.82 และที่น้อยที่สุดคือ กระทรวงสาธารณสุข คิดเป็นร้อยละ 11.90

**ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพแวดล้อมในการทำงาน
และความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ**

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนสภาพแวดล้อมในการทำงาน
จำแนกตามรายด้านและโดยรวม

สภาพแวดล้อมในการทำงาน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
สภาพแวดล้อมทางจิตใจ	3.50	.38	มาก
ด้านบรรยากาศแบบประชาธิปไตย	3.68	.51	มาก
ด้านความมีอิสระในการทำงาน	3.60	.51	มาก
ด้านความต้องการพัฒนาตนเอง	3.24	.42	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมทางสังคม	3.43	.43	ปานกลาง
ด้านสัมพันธภาพ	3.71	.48	มาก
ด้านการสนับสนุน	3.17	.51	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	3.04	.59	ปานกลาง
สภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวม	3.40	.37	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานโดยรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ซึ่งหมายถึงการรับรู้ต่อสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้สภาพแวดล้อมในการทำงานทางจิตใจ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านบรรยากาศแบบประชาธิปไตย ด้านความมีอิสระในการทำงาน สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธภาพ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 3.68 3.60 และ 3.71 ตามลำดับ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน และสภาพแวดล้อมทางกายภาพ อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 3.43 3.17 และ 3.04 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ จำแนกตามรายด้านและโดยรวม

ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การเปิดโอกาสตนเองในการเรียนรู้	4.13	.46	สูง
การมองอนาคตในแง่ดี	3.83	.54	สูง
ความรักในการเรียนรู้	3.81	.48	สูง
ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง	3.80	.47	สูง
มโนคติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ	3.45	.46	ปานกลาง
ความคิดสร้างสรรค์	3.38	.39	ปานกลาง
ความสามารถใช้ทักษะทางการศึกษาหาความรู้และทักษะการแก้ปัญหา	3.35	.39	ปานกลาง
ความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้	3.32	.45	ปานกลาง
ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยรวม	3.61	.36	สูง

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการด้านการเปิดโอกาสตนเองในการเรียนรู้ ด้านการมองอนาคตในแง่ดี ด้านความรักในการเรียนรู้ และด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านมโนคติของตนเองในด้านการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความสามารถใช้ทักษะทางการศึกษาหาความรู้ และทักษะการแก้ปัญหาและด้านความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาถึงคะแนนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยรวมทุกด้าน พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 ซึ่งจัดอยู่ในระดับสูง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ
พยาบาลประจำการ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน
สถานภาพสมรส และสังกัด

	ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	P-value
อายุ					
20-24 ปี	55	3.57	.33	.77	.55
25-29 ปี	140	3.63	.33		
30-34 ปี	119	3.57	.36		
35-39 ปี	78	3.63	.41		
40 ปีขึ้นไป	70	3.64	.35		
ระดับการศึกษา					
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4	3.56	.25	7.00	.001*
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	435	3.59	.35		
สูงกว่าปริญญาตรี	23	3.88	.41		
ประสบการณ์ในการทำงาน					
1-4 ปี	123	3.59	.33	.99	.41
5-8 ปี	105	3.62	.34		
9-12 ปี	97	3.57	.38		
13-16 ปี	61	3.67	.41		
17 ปีขึ้นไป	76	3.63	.35		
สถานภาพสมรส					
โสด	374	3.60	.35	.58	.63
คู่	81	3.63	.35		
หย่า	4	3.44	.59		
หม้าย	3	3.49	.60		

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ
 พยาบาลประจำการ จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน
 สถานภาพสมรส และสังกัด (ต่อ)

	ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง				
	n	$\bar{X}$	S.D.	F	P-value
สังกัด					
กระทรวงสาธารณสุข	55	3.69	.41	1.76	.14
กระทรวงกลาโหม	86	3.65	.34		
กระทรวงมหาดไทย	83	3.57	.32		
ทบวงมหาวิทยาลัย	91	3.56	.39		
กรุงเทพมหานคร	147	3.60	.34		

* $P < .05$

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าพยาบาลประจำการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพยาบาลประจำการที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองสูงกว่ากลุ่มอื่น ($\bar{X} = 3.88$) ส่วนพยาบาลประจำการที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน สถานภาพสมรสและสังกัด แตกต่างกัน มีความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาล
 ประจำการเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's method) จำแนกตามระดับ
 การศึกษา

ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.56$)	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.59$)	สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.88$)
ต่ำกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.56$)	-	0.03	0.32
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.59$)	-	-	0.29*
สูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.88$)	-	-	-

* $P < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีการของ
 เชฟเฟ่ ค่าเฉลี่ยของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการที่มีระดับการ
 ศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี สูงกว่าค่าเฉลี่ยของพยาบาลประจำการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี
 หรือเทียบเท่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

	AGE	EDU	EXP	MSTATS	MSTATM	PHY	RELA	SUPP	AUTO	SELF	DEMO	WORKENV	SDLR
อายุ (AGE)	1.00												
ระดับการศึกษา (EDU)	.02	1.00											
ประสบการณ์ในการทำงาน (EXP)	.98*	.03	1.00										
สถานภาพโสด (MSTATS)	.47*	-.06	.46*	1.00									
สถานภาพสมรส (MSTATM)	.45*	-.06	.45*	.94*	1.00								
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (PHY)	.01	.09	.01	-.03	-.01	1.00							
สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธ์ภาพ (RELA)	-.08	.02	-.07	-.12*	-.11*	.35*	1.00						
สภาพแวดล้อมทางสังคมสนับสนุน (SUPP)	.01	.05	.02	-.02	-.01	.48*	.53*	1.00					
สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความมีอิสระในการทำงาน (AUTO)	.01	.07	.01	.02	.02	.30*	.47*	.58*	1.00				
สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง (SELF)	.11*	.15*	.11*	.02	.01	.23*	.34*	.49*	.36*	1.00			
สภาพแวดล้อมทางจิตสังคมแบบประชาธิปไตย (DEMO)	-.06	.00	-.06	-.04	-.04	.35*	.60*	.67*	.63*	.37*	1.00		
สภาพแวดล้อมในการทำงาน (WORKENV)	-.00	.08	-.00	-.04	-.03	.64*	.75*	.86*	.74*	.61*	.82*	1.00	
ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (SDLR)	.03	.16*	.04	.02	.01	.16*	.33*	.29*	.36*	.62*	.33*	.46*	1.00

* P < .05

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ ยกเว้นระดับ การศึกษา ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ พยาบาลประจำการโดยรวม ($r=.16$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสภาพแวดล้อม ในการทำงานโดยรวมและรายด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับความพร้อมใน การเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .46$) ยกเว้น สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุนและสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่มีความ สัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ โดย รวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .29$ และ $.16$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการเป็นรายด้าน

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์									
	การเปิดโอกาส ตนเองในการเรียนรู้	มโนคติของ ตนเอง	ความคิดริเริ่มและ อิสระในการเรียนรู้	ความรับผิดชอบ ต่อการเรียนรู้	ความรักในการ เรียนรู้	ความคิด สร้างสรรค์	การมองอนาคต ในแง่ดี	ความสามารถใน การใช้ทักษะ		
ปัจจัยส่วนบุคคล										
อายุ	-.03	.12*	.11*	.08	.03	-.01	-.01	-.01	.02	
ระดับการศึกษา	.12*	.15*	.12*	.12*	.15*	.14*	.09	.14*	.14*	
ประสบการณ์ในการทำงาน	-.03	.13*	.11*	.09	.04	-.01	-.09	-.09	.03	
สถานภาพสมรส (คู่)	-.02	.07	.07	.06	-.01	-.02	-.04	-.04	.02	
สถานภาพ (โสด)	-.05	.06	.07	.03	-.01	-.02	-.04	-.04	.02	
สภาพแวดล้อมในการทำงาน										
สภาพแวดล้อมทางกายภาพ	.15*	.16*	.17*	.15*	.09	.05	.07	.07	.22*	
สภาพแวดล้อมทางสังคม										
- ด้านสัมพันธ์ภาพ	.31*	.26*	.27*	.32*	.23*	.19*	.26*	.26*	.28*	
- ด้านการสนับสนุน	.19*	.24*	.28*	.24*	.16*	.17*	.21*	.21*	.35*	
สภาพแวดล้อมทางจิตใจ										
- ด้านความมีอิสระในการทำงาน	.29*	.28*	.29*	.37*	.22*	.26*	.29*	.29*	.34*	
- ด้านความต้องการพัฒนาตนเอง	.49*	.53*	.52*	.44*	.54*	.43*	.46*	.46*	.58*	
- ด้านบรรยากาศแบบประชาธิปไตย	.32*	.23*	.27*	.31*	.23*	.16*	.30*	.30*	.31*	

* P < .05

จากตารางที่ 9 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการรายด้าน พบว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านการมองอนาคตในแง่ดี ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ส่วนอายุและประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านมโนคติของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ และด้านความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กับอายุและประสบการณ์ในการทำงาน ส่วนสถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้าน

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการรายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความรักในการเรียนรู้ ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านการมองอนาคตในแง่ดี ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ส่วนสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้าน ส่วนด้านการเปิดโอกาสตนเองในการเรียนรู้ และด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้าน ส่วนด้านความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาหาความรู้ และทักษะการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความมีอิสระในการทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้าน ส่วนด้านความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ และด้านความสามารถในการใช้ทักษะทางการศึกษาหาความรู้และทักษะการแก้ปัญหา มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านบรรยากาศแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการทุกด้าน ส่วนด้านมโนคติของตนเองในการเป็นผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพ ด้านความคิดริเริ่มและอิสระในการเรียนรู้ ด้านความรักในการเรียนรู้ และด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้าน
สภาพแวดล้อมในการทำงาน กับความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของ
พยาบาลประจำการ และการสร้างสมการทำนายความพร้อมในการเรียนรู้
ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เมื่อใช้ตัวแปรอิสระ 10 ตัว เป็นตัวพยากรณ์
และใช้คะแนนความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการเป็น
ตัวแปรตาม

ลำดับขั้นตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² change	F
SBLF	.6203	.3848	.3848	287.7011*
SELF AUTO	.6391	.4084	.0236	158.4360*
SELF AUTO SUPP	.6497	.4221	.0137	111.4868*
SELF AUTO SUPP RELA	.6594	.4349	.0128	87.9125*
SELF AUTO SUPP RELA EDU	.6629	.4396	.0047	71.5271*

* P < .05

จากตารางที่ 10 พบว่า สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง (SELF) สามารถอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ .3848 แสดงว่าสภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเองสามารถพยากรณ์ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ ได้ร้อยละ 38.48

ขั้นที่ 2 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความมีอิสระในการทำงาน (AUTO) เข้าไป สัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .4084 ($R^2 = .4084$) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเองและด้านความมีอิสระในการทำงานสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้ร้อยละ 40.84 โดยที่ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความมีอิสระในการทำงานสามารถอธิบาย

ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 2.36 (R^2 change = .0236)

ขั้นที่ 3 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน (SUPP) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .4221 (R^2 change = .4221) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านความมีอิสระในการทำงาน และสภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ ได้ร้อยละ 42.21 โดยที่สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน สามารถอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.37 (R^2 change = .0137)

ขั้นที่ 4 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธภาพ (RELA) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .4349 (R^2 change = .4349) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการการพัฒนาตนเอง ด้านความมีอิสระในการทำงาน สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุนและด้านสัมพันธภาพ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้ร้อยละ 43.49 โดยที่ สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธภาพสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.28 (R^2 change = .0128)

ขั้นที่ 5 เมื่อเพิ่มตัวพยากรณ์ ระดับการศึกษา (EDU) เข้าไปอีก พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เพิ่มเป็น .4396 (R^2 = .4396) สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการพยากรณ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง ด้านความมีอิสระในการทำงาน สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน ด้านสัมพันธภาพ และระดับการศึกษาสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้ร้อยละ 43.96 โดยที่ระดับการศึกษาสามารถอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้เพิ่มขึ้นร้อยละ .47 (R^2 change = .0047)

นอกจากนี้ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์ทั้ง 5 ตัวกับตัวแปรเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ .6629 ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัวกับตัวแปรเกณฑ์ แสดงว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 5 ตัว ร่วมกันอธิบาย

ความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการได้ดีกว่าการใช้ตัวพยากรณ์ตัวเดียว โดยตัวพยากรณ์ทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 11 ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) และคะแนนมาตรฐาน (Beta) ทดสอบความมีนัยสำคัญของ b และแสดงสมการถดถอยพหุคูณที่ใช้พยากรณ์ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ

ตัวพยากรณ์	b	Beta	S.E. _b	t
SELF	3.7647	.5906	.2614	14.403*
AUTO	1.2968	.2025	.2866	4.526*
SUPP	.9625	.2021	.2337	4.120*
RELA	.7742	.1405	.2356	3.286*
EDU	7.6974	.0693	3.9396	1.954*

R = .6629	S.E. _{est} = 11.5756
R ² = .4396	a = 96.6553
	over all F = 71.5271*

* P < .05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) ที่มีค่าสูงสุด คือ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง (Beta = .5906) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความมีอิสระในการทำงาน (Beta = .2025) สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน (Beta = .2021) สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านสัมพันธภาพ (Beta = .1405) และระดับการศึกษา (Beta = .0693)

แสดงว่า สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความต้องการพัฒนาตนเอง มีความสำคัญเป็นอันดับแรกในการพยากรณ์ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองของพยาบาลประจำการ รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมทางจิตใจด้านความมีอิสระในการทำงาน สภาพแวดล้อมทางสังคมด้านการสนับสนุน ด้านสัมพันธภาพ และระดับการศึกษา ตามลำดับ โดยสามารถสร้างสมการพยากรณ์ความพร้อมในการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ดังนี้

สมการในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 96.6553 + 3.7647 \text{ SELF} + 1.2968 \text{ AUTO} + .9625 \text{ SUPP} + .7742 \\ \text{RELA} + 7.6974 \text{ EDU}$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z = .5906 \text{ SELF} + .2025 \text{ AUTO} + .2021 \text{ SUPP} + .1405 \text{ REL A} + \\ .0693 \text{ EDU}$$